

[Justitsministeren]

herunder altså dem, der arbejder inden for det kommunale selvstyre.

Fru Ebba Strange var ikke så glad for forslaget og spurgte bl. a., hvad den nærmere baggrund var hos de kommunale myndigheder for at modsætte sig, at forslaget om en forvaltningsreform fremsættes nu. Det drejer sig om det, jeg sagde tidligere lidt mere generelt. Det, man tænker på, er – for at give et eksempel; der kan naturligvis komme flere i retsudvalget – hvis man nu altid skal give begrundelser for en afgørelse. Hvis det er en afgørelse, der er truffet af et kollegialt organ, en kommunalbestyrelse, så kan det nogle gange være muligt i kollegiale organer at enes om en afgørelse, men det kan være sværere at nå til enighed om en begrundelse for afgørelsen. Det er nævnt som et eksempel, og jeg tror, der er en vis realitet i det. Det er et af de hensyn, som i øjeblikket behandles i den møderække, som justitsministeriet har med organisationerne, en møderække, der altså endnu ikke er færdig.

Hr. Wilhjelm nævnte – idet han i øvrigt var indforstået med udsættelsen, fordi, som han med rette siger, indholdet er vigtigere end lige præcis, hvornår forslaget kommer – spørgsmålet, om det var nødvendigt at udsætte selve fremsættelsen af offentlighedsloven, om det ikke kunne ske allerede nu. Det kunne det selvfølgelig, og vi havde også i justitsministeriet opfyldt vores forpligtelse blot ved en fremsættelse i denne samling.

På den anden side er det et afgørende spørgsmål, om offentlighedsloven skal indeholde alle reglerne om partsoffentlighed, eller om disse skal stå i loven om forvaltningsprocessen. Det er det, der har været det afgørende. De to ting hænger altså meget nøje sammen. Det er derfor, man fra justitsministeriets side har foretrukket at se disse to forslag i sammenhæng.

I øvrigt vil jeg takke for den velvillige modtagelse. Jeg skal naturligvis sørge for, at de oplysninger, man ønsker i udvalget, vil blive givet så hurtigt som muligt.

Thorndahl (FP):

Jeg vil kort sige, at de synspunkter, justitsministeren her har givet udtryk for, giver mig ikke anledning til at ændre de fornemmelser, som jeg har tilkendegivet. Det er nu ikke an-

ledningen til, at jeg går herop; det er mere for at berigtige en misforståelse.

Justitsministeren refererede, men i helt forkert sammenhæng, det, jeg havde sagt om at trække noget ned over hovedet på folk. Jeg sagde det i forbindelse med den speciallovgivning inden for specielt planlægningsområdet, hvor man har fastlagt et snævert samspil mellem borgere og myndigheder i den procedure, der skal lægges til grund, før man kan træffe en endelig beslutning i de kommunale myndigheder. Jeg sagde, at man må formode, at tanken bag denne procedure, dette samspil, var, at de beslutninger, der måtte komme som resultat af dette samspil, samfundsmæssigt måtte være bedre end dem, der kunne være truffet af myndighederne uden borgernes medvirken – altså trukket ned over hovedet på folk. Det var den betydning, jeg gav det. Det var altså ikke sådan, som ministeren formulerede det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af 17. alm. vurdering.

[Af Ivar Hansen (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 55. Fremsat 20/1 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

[Ministeren for skatter og afgifter]

Venstre foreslår, at regeringen fremsætter lovforslag om udsættelse af 17. alm. vurdering, der er planlagt til 1. april i år. Forslaget er begrundet med, at der hersker stor usikkerhed om det nuværende værdiniveau for fast ejendom, at ændringerne i prioritetsforholdene forøger usikkerheden om værdien i handel og vandel, samt at der for tiden i folketinget behandles lovforslag om indførelse af kontantvurdering.

Regeringen må afvise beslutningsforslaget. Jeg finder ikke, det er en rigtig betragtning, at det skulle være forbundet med større vanskeligheder at finde reelle handelspriser i et stagnerende ejendomsmarked end i et marked, hvor priserne stiger med rivende hast, således som det har været tilfældet ved de tidligere almindelige vurderinger.

Siden 16. alm. vurdering er der sket mange forskydninger imellem forskellige typer af ejendomme og grunde. En ajourføring er nødvendig, for at vurderingerne fortsat kan være udtryk for ejendommens aktuelle værdi og give en rimelig fordeling mellem ejendommene indbyrdes af den skat, som i kommunerne og i folketinget besluttes udskrevet på jord, på formue og gennem fastsættelse af en lejeværdiprocent.

Således er det f. eks. også rimeligt, at landbruget gennem en ajourføring af vurderingsgrundlaget pålægges en mindre andel af de samlede grundskatter, end de har efter 16. alm. vurdering – i simpel og logisk konsekvens af den langt svagere udvikling, som ejendomspriserne har haft i landbruget end for andre typer af fast ejendom.

Vurderingen skal selvfølgelig foretages på et rigtigt værdigrundlag, det vil sige, at man skal prøve at finde handelsværdien pr. 1. april 1981. Jeg er overbevist om, at vurderingsrådene er i stand til at foretage vurderingerne på det rigtige værdigrundlag. Statskattedirektoratet vil sørge for, at oplysninger om prisniveauet på vurderingstidspunktet bliver sendt ud til vurderingsrådene. Det er også prisniveauet pr. 1. april 1981, der lægges til grund for de maskinelt udarbejdede vurderingsforslag vedrørende parcelhuse o. lign.

Ved vurderingen skal der efter den gældende vurderingslov regnes med såkaldt sædvanlige prioriteringsforhold. Denne normalprioritering beregnes som et gennemsnitstal på basis af oplysninger om prioriteringen af

de ejendomme, der er solgt i de sidste måneder før vurderingstidspunktet. Eventuelle ændringer i prioriteringsforholdene vil således blive afspejlet.

Når vi har indvundet erfaringerne fra den 17. alm. vurdering, vil regeringen tage stilling til diskussionen om kontantvurderingen. Den 17. alm. vurdering er baseret på en ny teknik i langt højere grad end tidligere. Det er derfor ønskeligt at få erfaringer for, hvordan det system virker, før man eventuelt foretager yderligere ændringer.

Desuden skal jeg henlede opmærksomheden på, at indførelse af kontantvurdering rejser en lang række andre problemer end dem, der knytter sig til fast ejendom, problemer, som først må afklares, før der kan træffes en politisk beslutning i så henseende. Bl. a. er der endnu ikke formuleret nogen løsning på, hvordan gæld i fast ejendom skal ansættes, hvis ejendomsværdien ansættes efter kontantprisen.

Endelig skal jeg nævne, at den 17. alm. vurdering bør gennemføres som planlagt, også fordi det store og bekostelige forarbejde til vurderingen, der allerede er gjort – det fortsætter, lige til den egentlige vurdering sker – for en stor dels vedkommende vil være spildt, hvis vi på et så sent tidspunkt, som det her foreslås, gav os til at udsætte den 17. alm. vurdering.

Egon Jensen (S):

Må jeg sige, at de bemærkninger, som hr. Ivar Hansen på venstres vegne har ledsaget forslaget med, finder jeg ikke indeholder nogen som helst saglig begrundelse for at udsætte den 17. alm. vurdering.

Jeg skal ikke gentage, hvad skatteministeren allerede har sagt, men sige til hr. Ivar Hansen, at det er ikke nogen ny opfindelse, man her præsterer med dette forslag. I de år, jeg har været herinde, erindrer jeg faktisk ikke noget tilfælde, hvor man ikke, hver gang man har stået over for en vurdering, har foreslået, at den skulle udsættes, for man var usikker.

Jeg forstår, at hr. Ivar Hansen altså ikke ønsker, at landbrugets grundskatter skal nedsættes hurtigst muligt. Jeg troede i og for sig ellers, at venstre stod for, at landbrugets grundskatter var for høje, men i og med at man foreslår, at 17. alm. vurdering skal ud-

[Egon Jensen]

sættes, udsætter man også det tidspunkt, hvorpå landbruget kan få mindre andel i betaling af grundskatter end hidtil. Men det er måske venstres politik på dette område.

Må jeg dernæst sige, at man ud fra de betragtninger, som forslagsstillerne kommer med, lige så godt kunne vedtage her i folketinget, at man ved opgørelsen af indtægten i 1980 på selvangivelsen skulle opgive sit bank- og sparekasseindestående pr. 1. januar 1976 og sige, at det var udgangspunktet.

For mig at se er der i og for sig ingen forskel på, om man bruger den ene eller den anden vurdering. For mig er der ikke noget, der siger, at fordi man får ny vurdering, skal man have højere skatter. Det afhænger jo helt af, hvilke grundskyldpromiller man fastsætter, enten i primær- eller amtskommuner. Deri ligger der i og for sig ikke spor nyt.

Hver gang der kommer en vurdering, er man bange for at få at vide, hvad ejendommen er værd. Det synes jeg ikke der er nogen grund til at være. Der er ikke givet nogen saglig begrundelse for, at man fra statsskatte-direktoratets side ikke skulle være i stand til at finde de priser, som måtte være gældende ved vurderingstidspunktet for de ejendomme, der skal vurderes. Man må stadig væk have in mente: landbrugsejendommene vil efter gennemførelsen af 17. alm. vurdering få en lavere grundbeskatning. Men det forstår jeg at hr. Ivar Hansen ikke er tilhænger af.

Med hensyn til en kontantvurdering har vi tidligere udtalt, at vi er positivt indstillet over for at se på noget sådant. Man kan så diskutere, hvad man opnår ved en kontantvurdering, for selv om vurderingerne bliver fastsat til et lavere niveau, end de hidtil har ligget på, skal der i og for sig nogle penge ind stadig væk på jordbeskatningen. Derfor kan man diskutere kontantvurdering og lavere promiller eller almindelig vurdering og højere promiller. Vi har sagt, at det er vi parate til at se på.

Jeg kan altså ikke på nogen måde vise nogen som helst positiv interesse for forslaget.

Keld Andersen (KF):

I den konservative folketingsgruppe er vi af den opfattelse, at en udsættelse af en almindelig vurdering normalt ikke i sig selv løser problemerne. Men de faktiske kendsgerninger er jo netop, at forholdene på ejen-

domsmarkedet så langt fra er normale. Usikkerheden omkring den kommende vurdering er større end nogen sinde før, og det vil derfor være uforsvarligt at gennemføre den på det foreliggende grundlag.

De, som har fulgt blot nogenlunde med i den seneste tids udvikling på ejendomsmarkedet, vil vide, at der er tale om endog meget store prisfald på såvel ejendomme som grunde, og ingen kan i dag vide, om denne afmatning i priserne vil fortsætte. Derfor er det overordentlig vanskeligt, for ikke at sige helt umuligt, at gennemføre de nye vurderinger med sikkerhed for, at man rammer ejendommenes handelspris blot nogenlunde rigtigt. Tværtimod viser resultaterne af de prøvevurderinger, som allerede har fundet sted, at masser af ejendomme vil blive vurderet til en pris, der ligger langt over, hvad en mulig køber kan tænkes at ville betale.

Også når det gælder beregning af socialindkomsten, skaber usikkerheden omkring den 17. alm. vurdering store og hidtil uafklarede problemer.

En gennemførelse af den 17. alm. vurdering vil med sikkerhed betyde, at kommunerne med den udvidelse af beskatningsgrundlaget, som bliver resultatet, vil benytte lejligheden til at opkræve større beløb i grundskatter. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at mange kommuner sikkert vil benytte lejligheden til at nedsætte grundskyldpromillen, men man vil med garanti ikke nedsætte grundskyldpromillen så meget, at man ikke får flere skatter ind på denne måde. Man vil nedsætte promillen lidt, men alligevel sikre sig med det forøgede beskatningsgrundlag, at man får flere penge i kasserne.

Desuden vil mange ejendomme komme ind under reglerne om særlig indkomstskat, hvilket jeg ikke alene finder urimeligt, men også højt uheldigt på et tidspunkt, hvor det er alt andet end nye og større udgifter, husejerne har brug for.

Alt i alt er der så megen uklarhed, at efter min opfattelse taler al sund fornuft for, at en udsættelse af den 17. alm. vurdering er den eneste rigtige løsning.

Jeg forstår, at et af ministerens argumenter er, at det arbejde, som hidtil er udført med forberedelser til den 17. alm. vurdering, da vil være spildt. Det kan jeg naturligvis ikke argumentere imod, for det er rigtigt. Men jeg anser det, der dermed vil være spildt, for

[Keld Andersen]

langt mindre farligt og belastende for mange borgere og mange husejere og andre end de ulykker og urimeligheder, som en gennemførelse af den 17. alm. vurdering vil pålægge dem.

Som det formentlig er fremgået af indlægget, kan den konservative folketingsgruppe støtte det fremsatte forslag.

Dohrmann (FP):

For ikke så længe siden fik landsformanden for et politisk parti den idé, at man skulle stifte en forening, fordi man mente, at folketingsmedlemmernes omdømme var for dårligt. Vedkommende landsformand trak ret hurtigt følehornene til sig, formentlig fordi han fandt ud af, at det var en umulig opgave. Jeg nævner det, fordi folketinget den 10. juni 1980 – samme dag, som vi blev sendt hjem på sommerferie – stemte om et tilsvarende forslag som det, venstre her har fremsat. Samtlige folketingsmedlemmer undtagen fremskridtspartiets medlemmer stemte imod. Derfor vil jeg godt tillade mig at sige til både venstre og også de konservative, hvis ordførere vi nu har hørt støtte forslaget, at når alt kommer til alt, er de i grunden nogle store hyklere. Det er den rigtige betegnelse. Nøjagtig det samme forslag stemte man imod før sommerferien.

Jeg skal ikke bore mere i det. Det, der er sket siden, er vel, at der er brugt 7-8 mill. kr. til forberedelse af denne vurdering. Derudover er der ikke sket noget. Jeg ved ikke, om ordføreren for venstre har en god forklaring på, hvorfor man stemte imod dengang. Jeg kan i hvert fald ikke se, at der er sket nogen afgørende ting, som gør det rimeligt, at venstre og konservative på daværende tidspunkt stemte imod vores forslag, når venstre nu fremsætter et nyt.

Jeg vil godt sige til ministeren, at selv om han for mig er ret ukendt, så har han i hvert fald det tilfælles med alle de tidligere skatteministre, vi har oplevet herinde – og det uanset om de har heddet hr. Anders Andersen eller hr. Hjortnæs – at han har det formål, at han vil plukke så mange penge som muligt op af lommen på folk.

Når vi i sin tid foreslog, at man udsatte den 17. alm. vurdering, var det bl. a., fordi vi stod over for overenskomstforhandlinger. Vi mente, at hvis man skulle forhandle på et

rimeligt grundlag, så skulle også lønmodtagerne vide, hvor de stod henne, og vide, at man ikke bagefter kom med nogle stigninger i vurderinger og dermed højere husleje og højere priser for at bo i eget hus o. lign. Det var en af begrundelserne. En anden var, at hver eneste gang man havde gennemført en vurdering, har det fremmet inflationen meget kraftigt, og det vil det naturligvis også gøre, hvis man gennemfører den 17. alm. vurdering.

Ministeren var inde på, at bl. a. af hensyn til landbruget skulle man gennemføre den 17. alm. vurdering. Ministerens udtalelser i den retning må jo tolkes derhen, at ministeren mener, at landbrugsejendomme vil blive vurderet lavere end ved den 16. alm. vurdering. Det forarbejde, man har brugt de nævnte 7-8 mill. kr. til, siger jo noget ganske andet. O.k., stigningerne bliver ikke så kraftige som inden for andre områder, men jeg mener, det er helt forkert, når ministeren nu prøver at give det udseende af, at landmændene kan forvente nogle lave vurderinger. Jeg synes, ministerens udtalelser på det område var helt misvisende.

Vi vil ikke være fornærmede over, at venstre og konservative stemte imod et lignende forslag fra os. Vi skal gerne støtte dette forslag. Vi mener fortsat, det vil være tåbeligt at gennemføre den 17. alm. vurdering, og vi vil støtte dette forslag – medmindre de to partier trækker det tilbage, inden det nogen sine kommer til endelig behandling i folketinget.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Jeg forstår godt, at det må fremkalde nogle frustrationer hos et medlem af fremskridtspartiet at have været medlem af tinget så længe uden at have fået gennemført nogen af sine ting. Men jeg synes, det er dobbeltmoral, når et medlem af fremskridtspartiet, som vi netop har hørt, står og taler positivt om medlemmernes omdømme herinde og så i næste åndedrag kalder kolleger herinde for hyklere. Jeg vil blot sige til fremskridtspartiets ordfører, at alene folketingets forretningsorden forbyder mig at udtale, hvad jeg mener om den slags påstande.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

[Flygaard]

Jeg forstår for så vidt meget godt, når fremskridtspartiets ordfører kommer med en bemærkning til venstre og konservative. Jeg mener nu i øvrigt også, man skal holde sig på det mere parlamentariske plan, men jeg ihukommer en gammel historie fra midten af 1950'erne, som egentlig passer meget godt på den nuværende situation. Da stillede daværende folketingsmand, senere fiskeriminister Olaf Pedersen et spørgsmål til handelsminister Lis Groes, om man kunne frigive importen af sagamel. Handelsministeren svarede friskt, at det ikke var syltetid. Den gamle ræv skrev det ned i sin lommebog, og da syltetiden kom, blev spørgsmålet stillet igen. Så var det lidt svært at svare på.

Formanden:

Jeg opfattede »den gamle ræv« som noget af en hædersbetegnelse; derfor ville jeg ikke gøre nogen bemærkning.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Jeg har da stor forståelse for, at et medlem kan blive sur, når det bliver konfronteret med sine tidligere gerninger. Det var det, hr. Keld Andersen blev her. I stedet for at tage det som en mand med oprejst pande forfalder han til at komme med – synes jeg – flabede bemærkninger til fremskridtspartiets ordfører.

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Keld Andersen, at når han påstår, at fremskridtspartiet er frustreret over, at vi ingenting har fået gennemført, medens vi har været her i folketinget, så er det en usandhed, for vi er bestemt ikke frustreret. Men er forholdet ikke det, at det konservative folkeparti heller ikke har fået noget gennemført af væsentlig betydning, imens fremskridtspartiet har været herinde i folketinget? Det er jo ganske normalt, at oppositionens forslag bliver stemt ned. Jeg tør vove den påstand, at fremskridtspartiets indirekte indflydelse her i dette hus har været væsentlig større end den, hr. Keld Andersens parti har præsteret.

Formanden:

Hr. Dohrmann har ordet for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi skal vende tilbage til det, sagen handler sig om, som det hedder på dårligt dansk.

387 Ft

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det er rigtigt, når hr. Keld Andersen siger, at vi ikke har fået mange af vores forslag gennemført herinde. Det har hr. Keld Andersens parti derimod, bl. a. i forbindelse med det forslag af vores, vi her snakker om, nemlig forslaget om en udsættelse af den 17. alm. vurdering. På daværende tidspunkt, den 10. juni – samme dag vi rejste hjem på sommerferie – fik hr. Keld Andersen sammen med sit parti gennemført, at den 17. alm. vurdering blev gennemført.

Kalnæs (SF):

Socialistisk folkeparti kan ikke støtte dette forslag fra venstre om at udsætte den 17. alm. vurdering. Vi erkender, at der er problemer i prisfastsættelsen og værdifastsættelsen, men det har der altid været. Der er i det hele taget en hel del problemer i forbindelse med vurderingerne, og dem vil vi gerne være med til at undersøge og diskutere, men det synes vi vi må gøre, når vi har god tid, efter at vi har gennemført den 17. alm. vurdering.

Der henvises til forslaget om kontantvurdering. Det er vi positivt indstillet over for, men vi mener altså, at vi må gennemføre denne vurdering og så se på de forskellige forslag bagefter.

Birgith Mogensen (CD):

Da vor ordfører i denne sag desværre er forhindret, skal jeg på CDs vegne komme med et par enkelte kommentarer til dette forslag.

CD er enig i det synspunkt, at der er stor usikkerhed med hensyn til vurderingsgrundlaget netop nu i 1981. Vi har ikke her i landet i mange år oplevet en sådan stagnation i ejendomspriser og heller ikke en sådan direkte nedgang, som vi er vidne til i øjeblikket.

Det er også en kendsgerning, at der på baggrund af forliget imellem de 4 partier ikke opstår nogen direkte virkninger på grundskatter og lejeværdifastsættelse i 1981 som følge af 17. alm. vurdering.

Endelig er der fra regeringens side fremkommet udtalelser om kontantvurderingsprincippet, som gør, at en udsættelse vil være det eneste fornuftige. Hvis ministeren kunne love, at man ville gennemføre 17. alm. vurde-

[Birgith Mogensen]

ring efter kontantvurderingsprincippet, var forslagsstillerne vel også tilfredse.

Som sagen stiller sig nu, er CD indstillet på at støtte en udsættelse som foreslået.

Wilhelm (VS):

Når hr. Keld Andersen bruger vendingen »kendsgerningerne er jo«, plejer der at være god grund til at lede efter dokumentation. I dag brugte hr. Keld Andersen oven i købet vendingen »de faktiske kendsgerninger er jo«, og så er man på forhånd klar over, at papirerne er usædvanlig tynde. Det, der var de faktiske kendsgerninger efter hr. Keld Andersens opfattelse, var, at grundlaget for en vurdering aldrig har været mere usikkert. Jeg mener, at skatteministeren har ret; det kan i hvert fald ikke være vanskeligere at foretage vurderinger i en situation med stagnerende priser end i en situation med de galoperende priser, vi havde op til 16. alm. vurdering, hvor, så vidt jeg husker, gennemsnitsstigningen blev 101 pct. for ejerboligerne. Da kunne man tale om et grundlag, som forskubbede sig for hver dag, så at sige. Men nu er det i hvert fald en dårlig argumentation. Som socialdemokratiets ordfører gjorde opmærksom på, har der heller ikke været en eneste vurdering, uden at der er kommet disse indvendinger.

Vi er ikke tilhængere af, at man opgiver 17. alm. vurdering. På længere sigt kunne man måske nok gøre de forskellige faktiske udgifter mindre afhængige af sådanne mere eller mindre tilfældige fluktuationer rundt omkring, men det er en anden sag. Til de formål, der stadig væk skal tjenes med en vurdering, finder vi, at der er et endda fuldt så godt grundlag for at foretage en vurdering denne gang, som der har været tidligere.

Diskussionen om kontantvurdering, som også er inddraget i forslaget bemærkninger her, var jo oppe i skatte- og afgiftsudvalget forleden dag. I og for sig betragter vi det som en teknik; man kan vælge den teknik, eller man kan vælge en anden. Det var alligevel lidt forbløffende at læse i aviserne, at skatteministeren skulle have fortalt skatteudvalget, at man sagtens allerede i denne omgang kunne overgå til kontantvurdering. Jeg er på den baggrund glad for ministerens udtalelser her i dag om, at det nok ikke kan lade sig gøre. Ministeren nævnte problemer-

ne med gældsposternes indregning osv. – alle de problemer, der vil være.

Jeg er bange for, at den politiske idé fra højresiden med kontantvurderingen er, at visse skal slippe billigere fra deres grundskatter og forskelligt andet. Det er vi ikke tilhængere af. Skal vi have denne kontantvurdering, som flere har været inde på, må vi for vores vedkommende tilføje ikke bare, at provenuet skal blive det samme, men også, at fordelingen skal blive i det væsentlige den samme. Der skal ikke være hele grupper af ejendomme, som traditionelt måske handles med lidt lavere udbetaling og derved ville få en større afstand mellem kontantvurderingen og den gammeldags vurdering, f. eks. måske landbrugsejendommene, som skal lukrere på en sådan rent teknisk overgang.

Arne Bjerregaard (KrF):

17. alm. vurdering kan vel på nuværende tidspunkt mangle et rimeligt beregningsgrundlag, ikke blot fordi der er stagnerende priser, men fordi man har for få handler. Man kan have ret i, at det kan være lige så vanskeligt, når det går opad, som når det går nedad, men det betænkelige ved det er, at handlerne næsten er gået i stå; så har man jo ikke noget rigtigt udgangspunkt for at beregne, hvad den øjeblikkelige handelspris er.

Det kan være en begrundelse for en udsættelse, men i princippet er vi i kristeligt folkeparti ikke enige i dette evindelige forslag om udsættelse af vurderingen, for den har jo en vis berettigelse. Vi skal bruge den til noget, til beregning af andre ting.

Hvis det er landbruget, man vil imødekomme, har jeg stor betænkelighed ved at udsætte 17. alm. vurdering, for selv om landbrugsejendommene vil stige ved vurderingen, vil de i al fald stige mindre end parcelhusene i det samme område. Det vil altså sige, at landbrugsejendommene går ind med en mindre vægt. Vi ved udmærket, at kommunerne, når man har fået den nye vurdering, nedsætter grundskyldpromillerne, og derved vil landbruget komme til at betale en mindre del af den samlede grundskyld i kommunen. Det kan ikke være anderledes, når vægten bliver anderledes, idet landbrugsejendomme indgår med mindre vægt. Derfor synes jeg nok, at argumenterne om at ville hjælpe landbruget er helt ved siden af. Man vil straffe landbru-

[Arne Bjerregaard]

get ved at udsætte 17. alm. vurdering, og derfor er vi betænkelige ved at gå ind for en udsættelse.

Der er mange forhold, som påvirkes af en ny vurdering. Vi må selvfølgelig erkende, at såvel lejeværdiberegningen som formuebeskatningen betinger en vurdering, og at den vurderingsform, vi har i øjeblikket, ikke er et rimeligt beregningsgrundlag, i al fald ikke for formueskatteberegningen. Derfor har jeg lyst til at spørge den nye skatteminister, om han, når vi nu gennemfører 17. alm. vurdering – med eller uden vores stemme – er indforstået med at undersøge mulighederne for at fremsætte et forslag til kontantvurdering eller fremlægge nogle principper for, hvorledes man kan gennemføre en kontantvurdering. Hvis det er sådan, at ministeren er indforstået med at fremlægge sådan nogle ideer eller planer eller udkast, så er vi meget mere positive over for at gennemføre den 17. alm. vurdering.

Flygaard (DR):

Jeg skal med det samme sige, at retsforbundet ikke kan medvirke til at gennemføre det foreliggende forslag. Vi må klart afvise det.

Den ene gang efter den anden hører man undskyldninger for, at nu skal man foretage en udskydelse også af denne vurdering. Vi har tidligere diskuteret det i denne samling, og nu skal vi altså i gang med det igen. Det er stort set den samme argumentation, man hører fra borgerlig side. Det er faktisk lige gyldigt, om priserne er faldende, eller de er stigende, eller de er stagnerende; man synes, det er bedst at få vurderingen udsat. Jeg synes egentlig ikke rigtig, man kan tillægge den argumentation særlig vægt.

Jeg finder det principielt uheldigt, at vi hvert 4. år, når vi har disse hovedvurderinger, skal have alt dette hysteri om gennemgående relativt store ændringer, og på den baggrund vil jeg gerne spørge ministeren, om man ikke i teknisk henseende efterhånden er kommet så langt frem, at det tidspunkt nærmer sig, hvor man har mulighed for inden for hver hovedvurderingsperiode at foretage en mere automatisk pristalsregulering. Så kunne det måske være, at man kunne slippe for denne – jeg vil egentlig godt sige – cir-

kusforestilling, vi oplever forud for hver almindelig vurdering.

I øvrigt er jeg meget enig i langt de fleste af de bemærkninger, som ministeren gjorde om det foreliggende forslag.

Til slut skal jeg sige, at vi vil da også godt være med til at se på spørgsmålet om kontantvurderingerne, men det er altså ikke så enkelt et spørgsmål, som man vil gøre det til. Det kan ikke nytte, man kun vil se på aktivsiden, man skal også se på passivsiden. Én ting kan man i hvert fald være sikker på: hvis formålet udelukkende er, at man skal have nedsat grundskatterne, så bliver vi ekstra kritiske.

Ivar Hansen (V):

I bemærkningerne til det fremsatte beslutningsforslag fra venstre er anført årsagerne til, at vi ønsker vurderingen udsat. I folketinget behandles der for øjeblikket et forslag fra venstre og konservative om indførelse af kontantvurdering, og man må vel sige, at ved førstebehandlingen var der i hvert fald meget tæt på at være et flertal herfor.

Vi har også set, at repræsentanter for regeringspartiet har udtalt sympati for princippet om indførelse af kontantvurdering. Jeg har til min glæde set i dagspressen, at formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg, hr. Tastesen, også mener, at kontantvurderingsforslaget bør gennemføres, dog ikke umiddelbart, men tilsyneladende sådan, at 17. alm. vurdering senere ved hjælp af – skal vi sige – en slags tommelfingerregel eller omregningsfaktor skal kunne omregnes til en egentlig kontantvurdering. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, og jeg vil da gerne spørge skatteministeren, hvilken holdning han har til en fremgangsmåde af den art. Men det ville selvfølgelig være bedre, som vi har foreslået, at udsætte den 17. alm. vurdering.

Derudover synes jeg, man må sige, at der er en meget stor usikkerhed om det nuværende værdiniveau for fast ejendom og i særdeleshed omkring prioriteringsproblemerne. Usikkerheden om værdien skyldes bl. a. de få handler og de mange tvangsauktioner, vi har oplevet på det sidste, og som desværre udviser en stigende tendens.

Repræsentanter for vurderingsmyndighederne har fremsat en række udtalelser om, hvor meget 17. alm. vurdering skal stige. Alle

[Ivar Hansen]

tal forekommer at være urimeligt høje, når man sammenligner med det prisniveau, der i dag gælder ved salg af landbrugs- og industriejendomme, parcelhuse, ejerlejligheder, ubebyggede grunde etc. Andre årsager til usikkerheden er den gældende statistik for tinglysning og usikkerhed omkring vurderingscirkulæret, forvurderinger, usikkerhed om boligerværdiens anvendelse osv.

Vi må nok sige, at det yderligere har bidraget til usikkerhed og forvirring, at den nye skatteminister nu finder det rimeligt at fremsætte et lovforslag om, at parcel-, klynge- og rækkehuse, der udlejes af sociale boligselskaber, skal have en kunstigt lav vurdering. Årsagerne er tilsyneladende, at man ønsker at give selskabernes lejere en slags rabat på ejendomsskatterne til kommuner og amtskommuner. Man taler om et formindsket provenu. Det bliver der vel ikke tale om, for i praksis vil provenuet vel blive det samme, som man under alle omstændigheder ville have udskrevet; de private parcelhusejere i området vil blot komme til at betale så meget desto mere.

Alle de forhold, jeg her har nævnt, taler for en udsættelse af den kommende vurdering. Da virkningerne af en udsættelse, hvad angår de offentlige indtægter, under alle omstændigheder først vil få betydning efter 1. januar 1982, da de nuværende økonomiske forlig mellem regeringen og dens forligspartier udløber, skulle der ikke være noget til hinder for, at regeringens forligspartier kan stemme for det forslag. Jeg takker i den forbindelse for de positive udtalelser fra kristeligt folkeparti og fra centrum-demokraterne i denne forbindelse.

Ministeren nævnte i sin kommentar til vores forslag til folketingsbeslutning, at der er sket mange forskydninger i perioden. Ja, det er jo netop det, der er tilfældet, og det er meget uensartede forskydninger. Ministeren sagde videre, at det ikke er vanskeligere at foretage en vurdering i en situation, hvor der er en faldende pristendens, hvilket jo er noget nyt, end det er at gennemføre en vurdering, som det har været sædvanligt tidligere, når det har været stærkt stigende priser, vi har været udsat for. Deri mener jeg ikke ministeren har ret. Vi er specielt de sidste par år kommet ind i en udvikling på ejendomsmarkedet, som gør, at det for øjeblikket er meget svært at forudse, hvornår vi når ind i

en mere rolig udvikling, og hvad det, som for øjeblikket sker, egentlig vil føre til.

Hr. Egon Jensen fra socialdemokratiet sagde: venstre ønsker måske ikke nedsættelser af landbrugets beskatning. Hertil vil jeg da gerne svare hr. Egon Jensen: der er ingen tvivl om, at venstre ønsker en afskaffelse af grundskatterne på produktionsjord. Det er klart. Men jeg vil gerne sige til hr. Egon Jensen, at der i og for sig ikke er noget, der i hvert fald for øjeblikket tyder på faldende værdier, ej heller for landbrugets vedkommende. De sidste oplysninger i dagspressen, som man eksempelvis kan læse i Børsen i dag, taler for gennemsnitsjords vedkommende for alle egne af landet om en stigning. Ganske vist er der en spredning, men for alle egne af landet kan man konstatere, at man fortsat regner med en stigning. Det er dog en forholdsvis meget lille stigning for nogle egne vedkommende, men alligevel.

Jeg vil endvidere gerne gøre opmærksom på, at amtskattepromillen i 1982 vil stige til 20, så under alle omstændigheder står vi over for et vældigt hop i ejendomsskatterne i hvert fald for så vidt angår amtskatterne, hvis ikke der gribes ind. Jeg må da forudse, at regeringen under alle omstændigheder her i løbet af foråret kommer med et lovforslag, der sikrer, at ejendomsskatterne ikke stiger. Efter venstres opfattelse så vi gerne det modsatte.

Venstres begrundelse for det foreliggende forslag er i og for sig ikke at hjælpe en bestemt gruppe eller sikre en bedre situation for en bestemt gruppe af ejendomsbesiddere. Formålet med forslaget er at få en udsættelse, indtil vi har et mere afklaret grundlag, så vi sikrer en mere rimelig vurdering for alle typer ejendomme herhjemme. Jeg er enig, når hr. Keld Andersen fra det konservative folkeparti siger, at man normalt ikke skal gå ind i en udsættelse af de vurderinger, vi har hvert fjerde år, og jeg er selvfølgelig også enig med hr. Keld Andersen, når han siger, at vi er i en meget usædvanlig situation netop nu. Jeg takker for tilslutningen fra hr. Keld Andersens side.

Hr. Dohrmann bemærkede, at vi i april måned 1980 havde første behandling af et lignende forslag fra fremskridtspartiet. Det er rigtigt, og det er også rigtigt, at bl. a. venstre ved den lejlighed afviste det forslag, fremskridtspartiet havde fremsat. Men frem-

[Ivar Hansen]

skridtspartiets begrundelse fra dengang var jo i første række et ønske om at forhindre, at den nye vurdering skulle føre til skattestigninger.

Vi må erkende fra venstres side, at der i løbet af det sidste halve år er sket ganske meget i udviklingen på ejendomsmarkedet. Usikkerheden er, som jeg allerede har nævnt et par gange, vokset ganske betydeligt. Derfor er vores argumentation for det forslag, vi her har fremsat, nok en lidt anden end den, fremskridtspartiet havde for sit forslag sidste forår. Derfor synes jeg ikke, vi skal skose hinanden af den grund. Jeg mener, det er en ret saglig begrundelse, vi har for dette forslag.

Alt i alt vil jeg gerne takke for den tilslutning, der har været fra en række partier; vi ser fra venstres side frem til en meget hurtig afklaring i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Også jeg skal takke for de tilkendegivelser, der er fremkommet, som bekræfter, at der er et entydigt flertal i dette folketing for gennemførelse af den 17. alm. vurdering som planlagt.

Til hr. Keld Andersens bemærkninger om usikkerheden, som er fulgt op af flere andre deltagere i behandlingen af forslaget, skal jeg sige, at vi for den største gruppe af ejendomme, som vi registrerer salgspriser på, nemlig enfamiliehuse, kan konstatere, at de i det halvandet år, der er gået fra maj 1979 til november 1980, har bevæget sig fra indeks 145 til indeks 147, og at der har været tale om et antal månedlige handler, svingende fra en hel del over 4.000 og ned til omkring 3.000, og at der i den sidst registrerede måned blev handlet 3.300 sådanne ejendomme.

Det giver efter min mening et ganske godt statistisk grundlag for de mennesker, der skal foretage vurderingen af fast ejendom til 1. april, til at fastslå, at ejendomsmarkedet for enfamiliehuse er stagnerende, og at der for andre typer af ejendomme er en svagt faldende tendens. Jeg sagde netop ikke, at der generelt var tale om fald i ejendomspriserne, i samme forstand som vi klart tidligere har oplevet stigning. Det, der er karakteristisk for den nuværende situation, er en meget stor

prisstabilitet på ejendomsmarkedet og et så stort antal salg i hvert fald, selv om det er på noget lavere niveau, end vi kendte for nogle år siden, at det ikke kan give anledning til nogen begrundet tvivl om, hvor omkring niveauet skal ligge.

Diskussionen om, hvorvidt en ny vurdering udløser nye skatter, synes jeg er en lille smule – det udtryk må man vel ikke bruge, hr. formand – fjollet. Jeg mener, der er to diskussioner i dette. Der er for det første spørgsmålet om at have et værdigrundlag, som afspejler faktiske niveauforskelle, forskelle i udviklingstendenser for priserne på forskellige typer ejendomme i forskellige dele af landet i de sidste 4 år. For det andet er der en politisk diskussion og en politisk afklaring om, hvad satsen skal være, hvilke grundskyldpromiller vi skal operere med, hvilke formueskattepromiller og formueskattegrænser vi skal operere med, og hvilke lejeværdiprocenter vi skal operere med.

Jeg kan ikke forstå, det skal være umuligt at diskutere og træffe de politiske beslutninger om disse ting hver for sig. Jeg synes, det er en lidt besynderlig form for politik, hvis man tror, at man ved at ændre på vurderingstidspunkter eller vurderingsprincipper i sig selv dermed kommer til at påvirke, hvor mange kroner der skal udskrives. Det må da allerede for klarhedens skyld hos os, der skal træffe beslutningerne, og hos den befolkning, der skal leve med det, være to beslutninger, der træffes hver for sig og i åbent dagslys.

Så vil jeg sige til hr. Dohrmann, at det netop i den sammenhæng er en uomtvistelig rigtig oplysning til folketinget at sige, at hvis vi bliver stående på den 16. alm. vurdering som grundlag for udskrivning af grundskatter, vil landbrugets andel af de samlede grundskatter være større, end hvis vi gennemfører den 17. alm. vurdering som planlagt. Det kan hr. Dohrmann, hvis han regner lidt på det, helt utvivlsomt komme frem til ved egen hjælp. Men ellers skal jeg levere nogle eksempler, der illustrerer dette udsagns helt uomtvistelige sandhedsværdi.

I anledning af et par af de spørgsmål, der er blevet stillet om regeringens holdning til kontantvurdering, skal jeg sige, at jeg lige som hr. Wilhjelm og andre betragter det som en rent teknisk diskussion. Men det kan godt være, at man i denne tekniske diskussion kan nå til en opfattelse af, at kontantvurdering

[Ministeren for skatter og afgifter]

har nogle fordele fremfor det nuværende princip. Det mener jeg imidlertid, som jeg sagde indledningsvis, at vi kun kan tage en reel politisk stilling til, hvis vi er villige til i én og samme tur at afgøre, hvad det betyder i konsekvens for vores måde at opgøre den skattepligtige formue og gælden på efter disse nye principper. Derfor kan regeringens stillingtagen ikke aflæses, medmindre vi har en klar holdning fra dem, der skal bære en sådan tankegang igennem, til, hvordan det skal forholde sig på de andre områder, der hænger sammen med dette.

Vi er positivt interesseret i at drøfte konstantvurderingsprincippet og de dermed beslægtede problemer. Det, vi har sagt, er, at den 17. alm. vurdering kan gennemføres som planlagt, og at det er teknisk muligt, hvis det måtte være politisk ønskeligt, derefter at konvertere den 17. alm. vurdering til konstantvurdering. Andet og mere vil jeg i hvert fald ikke sige om den sag på nuværende tidspunkt.

Jeg vil sige til hr. Flygaard, at det også i teknisk henseende er muligt at lave disse års opvurderinger, og jeg mener ligesom hr. Flygaard, at meget taler for at gøre det i fremtiden, fordi vi dermed kan komme ud over disse meget følelsesladede diskussioner, hver gang vi skal have justeret det samlede ejendomsværdigrundlag op til det, som er de faktiske handelspriser på nuværende tidspunkt.

I diskussionen om de forskellige tilpasninger blev amtsskattepromillen nævnt som et af problemerne. Hvis man – hvad der selvfølgelig ikke lader sig gøre, efter de tilkendegivelser der er kommet – skulle have besluttet sig til i dette folketing at vedtage hr. Ivar Hansens beslutningsforslag, kan jeg ikke se nogen anledning til, at vi skulle ændre de gældende regler om amtsgrundskyldpromillen i 1982.

Keld Andersen (KF):

Vor gamle kendte humorist Robert Storm Petersen sagde, at det er udmærket med tal og statistik; det kan bruges til hvad som helst, og det værste ved det er, at det gør man også. Jeg kunne egentlig sige det samme til ministeren for skatter og afgifter, der læste nogle tal op om nogle ejendomspriser og nogle indekspriser for en periode, jeg tror, det var fra 1. april til 1. oktober sidste år. Jeg

er ikke spor i tvivl om, at ministeren kan tage en periode ud og sige: sådan har udviklingen været inden for den korte periode. Problemet er jo bare, at de tal og den statistik, som ministeren bruger, bygger på forældede oplysninger, bl. a. på oplysninger, som stammer fra tinglysningskontorerne. Al den stund tallene først skal bearbejdes det ene sted og kommer fra det andet sted, hvor de også har været bearbejdet, hvor de hviler på et endnu ældre grundlag, kan man sige om disse tal og den statistik, ministeren kommer med, at det er udmærket. De kan bruges til hvad som helst, og det gør ministeren altså også.

Jeg kunne fristes til at spørge ministeren, om man dog så i det mindste sikrer, når nu man vil gennemføre den 17. alm. vurdering, at man ikke bare foretager disse forvurderinger og dette beregningsgrundlag på de tal, som ministeren opgiver, men også virkelig sørger for at få de allersidste tal frem og tager behørigt hensyn til, at de ejendomspriser, ministeren taler om, som jo også viser gennemsnitspriserne, hviler på et meget lavt handelstal. Handelstallene er jo også gået fantastisk ned på samme tidspunkt og i takt med, at priserne er faldet på ejendommene.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om hans ønske om at få så rigtige tal som vel muligt ikke indicerer, at man får årlige vurderinger eller i hvert fald årlige justeringer fremfor vurderinger hvert 4. år.

Dohrmann (FP):

Det lyder jo flot, når ministeren står og henviser til både den ene og den anden indeks og siger, at den er steget fra 145 til 147. Jeg vil gerne sige til ministeren, at når han nu har fået en ministerbil og derved har lejlighed til at komme lidt ud og kigge på, hvordan det foregår i det praktiske liv, så skulle han en dag køre rundt i rækkehuskvarterer, i parcelhusområder og i sommerhusområder. Så vil han se, at der står skilt ved skilt fra ejere, som gerne vil sælge deres ejendomme, men som ikke kan komme af med dem. Når det er afsluttet, kunne han spørge formændene for boligelskaberne, hvorfor de tror, de lige pludselig har fået så

[Dohrmann]

lange ventelister. Det er ikke, fordi folk hellere vil bo i lejligheder. Det er simpelt hen, fordi de ikke har råd til at bo i deres huse mere og heller ikke har råd til at beholde deres sommerhus. Jeg ved ikke, om ministeren vil tage hr. Flygaard med. Hvis han vil det, var det måske en god idé, at han også kom med på den tur. Det, at man står herinde og siger noget, som er i stik modsætning til det, der foregår ude i det praktiske liv, synes jeg altså er meget forkert. Der er ingen tvivl om, at en gennemførelse af den 17. alm. vurdering vil være den tue, som får læsset til at vælte for mange, mange tusinde mennesker, der i dag bor i egen bolig, dem tvinger den til at flytte ind i en lejlighed, hvis de ellers kan få en; de har simpelt hen ikke råd til at blive boende i eget hus.

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål i den anledning; og jeg skal lige understrege, at det er en idé, jeg selv har fået, det er ikke partiets, og det er heller ikke noget forslag. Når man nu gennemfører den 17. alm. vurdering – og jeg forudser, at der vil komme tusindvis af klager over de vurderinger; så mange som vi aldrig har set tidligere – og når der ikke er flere klagemuligheder, ville det så være urimeligt, at de pågældende ejere havde ret til at sige til det offentlige: det er i orden, så overtag I ejendommene til den pris, den er sat til? Jeg synes ikke, det ville være urimeligt, men det er muligt, det har nogle ulemper, som jeg ikke lige kan overskue. Men faktum er, at når man gennemfører den 17. alm. vurdering, stjæler man igen pengene op af lommen på folk, for der er ikke mange, der har råd til at betale det, den koster.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige til hr. Dohrmann, at den 17. alm. vurdering i sig selv og i øjeblikket ikke vil have nogen som helst indflydelse på folks økonomi; vi skal jo først bruge den, og det bliver da i alt fald først i 1982, og inden den tid kan vi jo nå at ændre meget ved satsen osv. Derfor er det ingen begrundelse for at udsætte 17. alm. vurdering, at folk nu pludselig skulle komme i økonomisk uføre, fordi vi gennemfører den.

Det, der får mig herop, er, at jeg efterhånden føler, at man fra venstres og visse andres side ønsker igennem en udsættelse af den 17.

alm. vurdering at få gennemført en maskeret nedsættelse af formuebeskatningen og lejeværdibeskatningen. Jeg må indrømme, at det kunne jeg da også godt ønske mig – vi er gået for vidt ad den vej – men så mener jeg, man skal sige åbenlyst, at det er det, man vil opnå. Er det ideen, hvorfor så ikke sige det klart og tydeligt: det er det, vi vil? Jeg tør da godt sige, at det vil vi gerne være med til. Men det skal ikke gøres ad omveje ved at sige: det vil vi gøre ved at udsætte 17. alm. vurdering, hvormed man faktisk er med til at ramme dem, som venstre siden december 1979 i alt fald har søgt at klandre os andre for ikke at ville hjælpe, nemlig landbruget. Det er dem, der kommer til at betale gildet ved, at man udsætter vurderingen.

Derfor vil jeg sige nok en gang: vi er betænkelige ved at udsætte vurderingen af hensyn til landbruget; der kan være andre ting, der taler for det, men set fra landbrugets synspunkter kan det i alt fald ikke være hensigtsmæssigt at udsætte den.

Flygaard (DR):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger her i anden omgang, men vil blot sige bl. a. til fremskridtspartiets ordfører, at jeg tror, jeg ville blive en særdeles holden mand, hvis jeg ud fra en gennemsnitsbetragtning kunne få lov til at overtage en række ejendomme til vurderingsprisen. Man må jo ikke glemme, at den værdiansættelse, der fandt sted i forbindelse med 16. alm. vurdering, var en meget forsigtig vurdering. Siden 16. alm. vurdering har vi oplevet en ganske betydelig prisudvikling den største del af tiden, og så får vi en vis stagnation, og vi får et mindre fald på nogle områder, men det må være klart, at den faktiske handelspris ligger langt over 16. alm. vurdering. Det kan kun være enkelttilfælde, hvor noget sådant ikke måtte være tilfældet. Men som sagt, hvis nogen vil sælge ejendomme til mig til vurderingsprisen, vil jeg meget nøje overveje det i hvert enkelt tilfælde, for jeg tror nok, man kan tjene godt på det.

Ivar Hansen (V):

Ministeren kom med en udtalelse, som måske ikke er helt uvæsentlig, nemlig at man kan konvertere den nye vurdering på det sædvanlige grundlag til et egentligt kontant-

[Ivar Hansen]

værdiberegning som beregningsgrundlag, efter at vurderingen har fundet sted. Det betragter jeg som en rent teknisk oplysning, men det er selvfølgelig nyttigt for folketinget at vide, at det i hvert fald er en mulighed, hvis mulighederne for at få vort forslag gennemført viser sig ikke at være til stede.

Jeg er selvfølgelig også enig med ministeren i, at spørgsmålet om formuebeskatning, om grundbeskatning og om promiller i den forbindelse er én diskussion, og spørgsmålet om, hvilke principper der skal lægges til grund for vurderingen af fast ejendom, er en anden diskussion. Derfor opfattede jeg også ministerens, skal vi sige lidt engagerede bemærkninger herom som mest adresseret til socialdemokratiets ordfører, som jo indledningsvis havde nogle bemærkninger især til mig om beskatningen, især hvad angår landbruget, som konsekvens af at udsætte eller ikke udsætte den 17. alm. vurdering.

Jeg takker for ministerens oplysning om, at hvis man vedtager venstres forslag, skal amtsgrundskyldpromillen ikke sættes op næste år, dvs. i 1982.

Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der i SV-regeringens tid blev gennemført en lovgivning, som fastsatte amtsgrundskyldpromillen til 15 for 1980 og 1981.

Jeg ved ikke, om ministerens udtalelse her kan tages som et udtryk for, at regeringen ikke mener, at amtsgrundskatterne skal stige i 1982; det ville i hvert fald være en nyttig oplysning, selv om venstre gerne ser en nedsettelse af grundbeskatningen.

Jeg er enig, når hr. Dohrmann siger, at der er mange skilte om salg, og det er også et yderligere usikkerhedsmoment. Der er en type af ejendomme for øjeblikket inden for alle kategorier, som ikke kan sælges, som derfor ikke bliver omsat og derfor ikke indgår i vurderingen. Jeg gør opmærksom på, at det for landbrugets vedkommende er en anden type ejendomme, der typisk sælges nu, end for blot få år siden. Hvad er det for ejendomme, der er blevet solgt eller tvangs-solgt det sidste par år? Det er de veldrevne ejendomme, det er de ejendomme, hvor man har investeret, hvorimod det tidligere typisk har været en anden type ejendomme, nemlig de ejendomme, hvor der ikke er blevet investeret, og hvor der er blevet sammenlagt med andre ejendomme, som har præget salgsstatistikken i højere grad.

Så siger hr. Arne Bjerregaard, at hvis dette forslag gennemføres, vil man ramme landbruget, for det vil alt andet lige betyde, at man får en højere grundbeskatning, end man ellers ville have fået, hvis man forudsætter, at vurderingerne for landbrugets vedkommende vil have en faldende tendens.

Hertil vil jeg sige: det er ikke værd at diskutere, for helt uden hensyn til dette forslag og uden sammenhæng hermed kan man tilsyneladende i dette folketing vedtage en lovgivning om særbeskatning af landbruget på grundlag af landbrugets grundværdier, som vi så det sidste år. Det, folketinget også kan uanset dette – og det burde man i øvrigt gøre – er at vedtage en lovgivning om afskaffelse af beskatningen af landbrugets produktionsjord. Det kunne man gøre isoleret, og det burde folketinget gøre med det samme; men det er en helt anden diskussion.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Hr. Ivar Hansen taler om, at det for øjeblikket er en særlig type ejendomme og inden for landbruget specielt de veldrevne ejendomme, som kommer til salg, og det kan han have meget ret i. Men det ændrer egentlig ikke så forfærdelig meget i problemstillingen i forbindelse med 17. alm. vurdering, for hvis man følger vurderingsreglerne ved fastsættelsen af ejendomsværdien, tilsiger det jo også, at de veldrevne landbrugsejendomme skal vurderes højere end de landbrugsejendomme, der ikke er så veldrevne som af hr. Ivar Hansen beskrevet.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Ivar Hansen ved jo udmærket, at der ikke er politisk mulighed for at fjerne den amtskommunale grundskyld på landbrugets produktionsjord i øjeblikket, og hr. Ivar Hansen burde fremsætte sine forslag under den forudsætning. Når disse forudsætninger er til stede, må hr. Ivar Hansen notere sig, at han med forslaget er med til at lægge en yderligere beskatning på landbruget; det kan ikke være anderledes. Hvis hr. Ivar Hansen vidste, at vi kan fjerne den, samtidig med at vi gør dette, var det noget andet; men med dette bliver det altså kun en yderligere be-

[Arne Bjerregaard]

skatning. I alt fald vil den kommunale beskatning falde hårdere på landbruget, hvis vi ikke gennemfører 17. alm. vurdering. Den amtskommunale grundskyld har selvfølgelig en fast promille, men hvis hr. Ivar Hansen husker ret, har bl. a. kristeligt folkeparti dog fået begyndt på, at en del af den amtskommunale grundskyld på produktionsjord skal tilbageføres til landbruget. Jeg skal give venstre ret i, at de fik den forhøjet en smule senere, men vi fik dog begyndt på dette, og vi går da ud fra, at det er muligt, selv om vi gennemfører 17. alm. vurdering, at gå yderligere ad den vej. Jeg tror nok, det snarere var den vej, hr. Ivar Hansen skulle satse på end at holde den politiske fane så højt, at man skader det, man vil gavne.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Et ganske kort spørgsmål til hr. Arne Bjerregaard. For et øjeblik siden hørte vi skatteministeren sige, at vurdering og beskatning er to forskellige ting. Nu hørte jeg hr. Arne Bjerregaard påstå, at de hænger sammen. Hvad er det rigtige?

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Hvis regeringen er indstillet på det, kan der sikkert findes et flertal for en ordning i 1982, der ikke indeholder nogen begrænsning med hensyn til at opkræve amtskommunal grundskyld, hvilket er ensbetydende med, at halvdelen af provenuet til amtskommunerne skal skaffes over den amtskommunale grundskyld. Det vil give mulighed for en ganske klækkelig nedsættelse af den amtskommunale indkomstskat.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er da klart, at vurderingen er forudsætningen for beskatning – det tror jeg heller ikke skatteministeren vil afvise – men jeg vil da give skatteministeren ret i, at hvis man f. eks. vil gennemføre en kontantvurdering, skal man først se på kontantvurderingsprincippet, og så må man bagefter se, hvilken følgelovgivning der skal med, hvis man vil opretholde det samme provenu.

Når jeg nu er kommet herop, vil jeg spørge skatteministeren direkte, om han vil gå så vidt, at han vil fremlægge et debatoplæg om en kontantvurdering, med den klare tilføjelse, at det set fra skatteministerens synsvinkel selvfølgelig forudsætter ændringer i anden lovgivning.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg skal på ingen måde opfordre hverken hr. Flygaard eller andre til ikke at tage ordet lige så tit, det passer dem. Men jeg vil gerne sige, at hvis jeg var hr. Flygaard eller retsstatsmand, ville jeg holde mig langt, langt væk fra talerstolen, når vi taler om den slags ting. Retsforbundets grundholdning gennem flere år har været fuld grundskyld. Man har talt om de enorme værdistigninger, der er sket, ja, man har så galt været oppe på tal, som sagde 20 mia kr. Den udvikling, vi nu er inde i, beviser jo til fulde, at alt det, retsforbundet har sagt i den anledning, er dødens pølse; det går lige præcis modsat. Så kommer hr. Flygaard herop og gør sig til talsmand for, at retsforbundets idé egentlig er et større beskatningsgrundlag. Retsforbundet vil hjælpe til med, at de, der ejer fast ejendom, skal beskattes langt hårdere, end de bliver i dag. Derfor synes jeg ikke, at man med god samvittighed som retsstatsmand kan stå op og gøre sig særlig klog på de ting, vi taler om her, når det nu har vist sig, at det, man har sagt tidligere, var bundforkert.

Formanden:

Det var jo så direkte henvendt til hr. Flygaard, at jeg tror, vi må give hr. Flygaard ordet for en kort bemærkning, når han nu er kommet fra sin fjerne plads herop.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at det ikke bliver ham, der skal bestemme, om jeg tager ordet eller ikke tager ordet i debatten. Det vil jeg anmode formanden om og se, om jeg får tilladelsen.

I øvrigt vil jeg gøre hr. Dohrmann opmærksom på, at hvis man ikke vil stemme for en forhøjelse af den amtskommunale grundskyld, får man i denne forbindelse hel-

[Flygaard]

ler ikke mulighed for at nedsætte den amtskommunale indkomstskat. Det troede jeg ellers fremskridtspartiet var tilhængere af.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Med den indbyrdes diskussionslyst, oppositionen opviser, er et ministerindlæg jo egentlig helt overflødigt. Hr. Keld Andersen var i stand til at citere en afdød kendt dansker. Dertil vil jeg sige, at der også findes et andet citat, hvis ophavsmand jeg ikke kan huske, og som siger, at kendsgerninger er nogle frygtelig besværlige krabater.

Det, jeg prøvede at fortælle hr. Keld Andersen, og som han åbenbart ikke fangede i farten, var, at ejendomspriserne for enfamiliehusene ikke bare det sidste halve år, men det sidste halvandet år havde udvist en forbløffende konstans. Det skal bare lige være den bemærkning til præcisering, så vi undgår misforståelser om de faktiske oplysninger.

Derudover vil jeg kun sige, at regeringen som tidligere anført gerne vil gå ind i en konstruktiv diskussion om, hvorvidt vi kan få de tilstrækkelige grundlag, den tilstrækkelige sammenhæng til at gå ind på kontantvurderingsprincippet. Jeg ville ikke finde det rimeligt, at vi på nuværende tidspunkt gav udtryk for nogen bestemt forudsætning om beskatningsprocenter og beskatningspromiller, og det vil jeg derfor afstå fra.

Jeg vil afslutningsvis sige om hele diskussionen om vurderinger, at også det argument tidligere har været nævnt imod disse vurderinger hvert fjerde år, at de i sig selv var inflationsdrivende. Det argument har jeg altid tillagt meget begrænset værdi, men det kan måske i enkelte situationer i fortiden have været rigtigt. Jeg tror, at det at gennemføre en almindelig vurdering i den nuværende situation vil neddæmpe folks forventninger om fortsatte prisstigninger i fast ejendom og dermed bidrage til at fastholde den stabilitet i ejendomspriserne, vi har set nu. Jeg tror nemlig, at mange mennesker, fordi de ikke i lang tid har handlet fast ejendom, har en forestilling om, at ejendomspriserne faktisk udvikler sig, som de gjorde i 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne eller bare noget i

den retning. At konstatere, at det ikke er tilfældet, kan godt være med til at stabilisere prisudviklingen også videre frem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udenrigsudvalget (4/2 81):

Udtræder: Anne Grete Holmsgård (VS)

Ny stedf.: Steen Folke (VS)

Socialudvalget (5/2 81):

Udtræder: Lis Starcke (DR)

Ny stedf.: Flygaard (DR)

Landbrugs- og fiskeriudv. (5/2 81):

Udtræder: Ernst Schmidt (FP)

Ny stedf.: Poulsgaard (FP)

Udtræder: Øllgaard (V)

Ny stedf.: Hans Jørgen Holm (V)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 6. februar 1981, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.40